

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 476/2023-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Erikom Šablatúrom, Holíčska 13, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4Sa/25/2021 po právoplatnosti nálezú Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 52/2023-20 z 13. apríla 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. júna 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4Sa/25/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“) po právoplatnosti nálezú ústavného súdu č. k. II. ÚS 52/2023-20 z 13. apríla 2023 (ďalej len „skorší nález“). Navrhuje prikázať konať bez zbytočných prietáhov, priznať finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 9. marca 2021 podal správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia z 21. januára 2021, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o priznanie starobného dôchodku. O skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa proti postupu krajského súdu v napadnutom konaní rozhodol ústavný súd skorším nálezom, ktorým vyslovil porušenie jeho identických práv, vyslovil príkaz konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania.

3. Sťažovateľ v sťažnosti chronologicky opisuje priebeh napadnutého konania, ako aj skoršieho konania o jeho ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušovania jeho označených práv postupom

krajského súdu v napadnutom konaní. Výslovne uvádza, že predmetom tejto jeho ústavnej sťažnosti nie je nečinnosť krajského súdu v období od 9. marca 2021 do 30. septembra 2022, keďže už v tomto období ústavný súd rozhodol svojím skorším nálezom, ale obdobie „od 31. 09. 2022 do 30. 05. 2023“. Vzhľadom na predmet konania sa domnieva, že aj v tomto období od 1. októbra 2023 naďalej dochádzalo nečinnosťou krajského súdu v napadnutom konaní k porušovaniu jeho označených práv, preto opätovne podáva túto svoju ústavnú sťažnosť a namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z prezentovaného skutkového stavu veci je zrejmé, že o skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo rozhodnuté skorším nálezom, ktorý bol vydaný 13. apríla 2023. Sťažovateľ opakovane podáva svoju sťažnosť proti postupu krajského súdu v napadnutom konaní po uplynutí približne dvoch mesiacov s argumentáciou, že predmetom konania je postup krajského súdu v napadnutom konaní v období po 30. septembri 2022.

5. Ústavný súd konštatuje, že v prípade opakovanej ústavnej sťažnosti na postup všeobecného súdu v identickom konaní predmetom neskoršej ústavnej sťažnosti môže byť len postup tohto súdu po právoplatnosti skoršieho nálezu. Skorší nález nadobudol právoplatnosť 28. apríla 2023, teda predmetom tejto sťažnosti môže byť len obdobie od 29. apríla 2023 bez ohľadu na právny názor sťažovateľa.

6. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania, vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, ktorej reálnosť by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04). Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od právoplatnosti skoršieho nálezu, nemôže ústavný súd nečinnosť krajského súdu hodnotiť ako nečinnosť s ústavnou intenzitou.

7. Vychádzajúc z uvedeného a podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

8. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu